

El Noguer / El Mas,
de Ricard Lamote de Grignon

En la producció sardanística de Ricard Lamote de Grignon hi ha dues sardanes que sovint s'associen entre si: *El noguer* i *El mas*, ja que totes dues són de dimensions curtes, cosa que les diferencia de la resta, totes de gran discurs musical i, per tant, de tiratge llarg. Tot i no ser correlatives en el catàleg sardanístic (*El noguer* és la tercera i *El mas* la cinquena), són properes cronològicament i, a més, tenen un altre denominador comú: ambdues sardanes foren compostes com a testimoniatge d'amistat.

Així, doncs, la sardana *El mas* porta la dedicatòria "A Jaume Cabarrocas, i els seus". La família Cabarrocas tenien un mas a Sant Celoni, on el mestre Ricard Lamote de Grignon fou convidat diverses ocasions. Hom dedueix que aquesta sardana fou composta dalt del tren en un d'aquests viatges, perquè a la darrera pàgina del manuscrit figura la inscripció: "24 jul 49, entre Barcelona i Sant Celoni". Tot seguit deixa constància que la instrumentació va ser feta els dies 20 i 21 de novembre del mateix any 1949.

El noguer fou dedicada a la família Vayreda, descendents directes de qui fou el fundador de la famosa Escola Olotina, el pintor Joaquim Vayreda (1843-1894). *El noguer* és el nom de la casa pairal dels Vayreda, on l'autor féu estada l'agost de 1945. Cal recordar que la família Vayreda reuní, en diverses branques i generacions, una munió d'artistes i intel·lectuals.

Així fou com la poetessa Montserrat Vayreda i Trullol (Lledó d'Empordà, 1924), néta d'un germà del fundador de l'Escola Olotina, i ensems íntima amiga de la filla del compositor, va posar lletra a aquesta sardana, amb posterioritat a la composició musical.

Malgrat els elements comuns abans esmentats, l'estil de cada una d'aquestes sardanes és ben diferent. *El noguer*, sense apartar-se de l'estil personalíssim de Ricard Lamote de Grignon, presenta elements més propis de la sardana "de plaça", com el cant de tenora dels llargs sobre un acompanyament convencional del metall. Contràriament, *El mas* segueix la línia intimista de la seva predecessora –*Enyor*– i, en algun moment (com per exemple en el tema principal dels llargs) ens fa endevinar la proximitat de la sardana *Amical*, que havia de compondre l'any següent i que, sens dubte, esdevingué la més divulgada de tota la seva producció.

Jordi León
Director de la Cobla Sant Jordi
Barcelona, juliol 2000

El noguer / El mas (El nogal / La masía)
de Ricard Lamote de Grignon

En la producción de sardanas de Ricard Lamote de Grignon existen dos sardanas que se asocian a menudo: *El noguer* (El nogal) y *El mas* (La masía), ya que ambas son de cortas dimensiones, lo que las distingue de las demás, todas ellas de gran discurso musical y, por tanto, de tiratge (número de compases) largo. A pesar de no ser correlativas en el catálogo de sardanas (*El noguer* es la tercera y *El mas* la quinta), están próximas cronológicamente y, además, presentan otro denominador común: el ser sardanas compuestas como muestra de amistad.

Así pues, la sardana *El mas* lleva como dedicatoria “A Jaume Cabarrocas, y a los suyos”. La familia Cabarrocas tenía una masía en Sant Celoni, donde el maestro Ricard Lamote de Grignon fue invitado varias veces. Se deduce que esta sardana fue compuesta en el tren en uno de esos viajes, porque en la última página del manuscrito figura la inscripción: “24 jul 49, entre Barcelona y Sant Celoni”. Acto seguido deja constancia de que la instrumentación la realizó los días 20 y 21 de noviembre del propio 1949.

El noguer fue dedicada a los miembros de la familia Vayreda, descendientes directos del fundador de la famosa Escuela Olotina, el pintor Joaquim Vayreda (1843-1894). *El noguer* es el nombre de la casa solariega de los Vayreda, donde el autor residió en agosto de 1945. Cabe recordar que la familia Vayreda reunió, en distintas ramas y generaciones, un sinfín de artistas e intelectuales. Así fue como la poeta

Montserrat Vayreda i Trullol (Lledó d’Empordà, 1924), nieta de un hermano del fundador de la Escuela Olotina, y asimismo íntima amiga de la hija del compositor, puso letra a esta sardana, con posterioridad a su composición musical.

A pesar de los elementos comunes antes mencionados, el estilo de cada una de estas sardanas es muy distinto. *El noguer*, sin apartarse del estilo personalísimo de Ricard Lamote de Grignon, presenta elementos más intrínsecos a la sardana “de plaza”, como el canto de tenora de los llargs (compases largos) sobre un acompañamiento convencional del metal. *El mas*, al contrario, sigue la línea intimista de su predecesora -Enyor (Añoranza)- y, en algún momento (como por ejemplo en el tema principal de los llargs) nos permite adivinar la proximidad de la sardana Amical, que compondría al año siguiente y que, sin duda, se convirtió en la más divulgada de toda su producción.

Jordi León
Director de la Cobla Sant Jordi
Barcelona, julio 2000

Flabiol=Caramillo
Tible=Chirimía soprano
Tenora=Chirimía tenor

Trombó=Trombón
Fiscorn=Fiscorno bajo
Contra baix=Contrabajo

El noguer / El mas
(The Walnut-Tree House / The Farmhouse),
by Ricard Lamote de Grignon

Among the pieces composed by Ricard Lamote de Grignon there are two *sardanes* that are often associated: *El noguer* (The Walnut Tree) and *El mas* (The Farmhouse), since they are both short, distinguishing them from the rest, which are all of a long musical discourse and, therefore, of long *tiratge* or “run” (number of measures). Although these pieces are not correlative in the catalogue of *sardanes* (*El noguer* is the third and *El mas* is the fifth), they are close to one another chronologically and they also have another feature in common: they are pieces composed as tokens of friendship.

Thus, the dedication of *El mas* reads: “To Jaume Cabarrocas and his family”. The family of Cabarrocas had a farmhouse in Sant Celoni, to which Maestro Ricard Lamote de Grignon was invited on several occasions. It may be deduced that this *sardana* was composed on a train in the course of one of these journeys, since on the last page of the manuscript appears the inscription: “24 July 49, between Barcelona and Sant Celoni”. After that he notes that the instrumentation was done 20 and 21 November 1949.

El noguer was dedicated to the members of the Vayreda family, direct descendants of the founder of the famous school of painting of Olot, the artist Joaquim Vayreda (1843-1894). *El noguer* is the name of the ancestral home of the Vayredas, where the composer resided in August 1945. It should be recalled that the Vayreda family included, in its various branches and generations, a large number of artists and intellectuals. That was indeed how it came to be that the

poet Montserrat Vayreda i Trullol (Lledó d'Empordà, 1924),

grand-daughter of a brother of the founder of the Olot School, and likewise a close friend of the composer's daughter, wrote the lyrics for this *sardana* after it had been composed.

Despite the common elements mentioned above, the style of each of these two pieces is quite distinct. Without differing from Ricard Lamote de Grignon's very personal style, *El noguer* presents elements that are more intrinsic to a *sardana* “*de plaza*” (town-square *sardana*), such as the song of the *tenora* in the *llargs* (long measures) on a conventional accompaniment of the brass. *El mas*, on the other hand, follows the intimist line of its predecessor –*Enyor* (Longing)– and in some points (such as in the main theme of the *llargs*) it allows one to glimpse the proximity of *Amical*, which the composer was to write the following year and which became, unquestionably, the most widely-known *sardana* of his entire production.

Jordi León
Conductor, Cobla Sant Jordi
Barcelona, July 2000

Flabiol=Rustic pipe
Tible=Soprano Shawn
Tenora=Tenor Shawn
Trompeta=Trumpet

Trombó=Trombone
Fiscorn= Baritone Bugle
Contrabaix=Double Bass

EL NOGUER

Ricard Lamote de Grignon

Flabiol

Tible I

Tible II

Tenora I

Tenora II

Trompeta I

Trompeta II

Trombó

Fiscorn I

Fiscorn II

Contrabaix

EL MAS

Ricard Lamote de Grignon

Flabiol

Tible I

Tible II

Tenora I

Tenora II

Trompeta I

Trompeta II

Trombó

Fiscorn I

Fiscorn II

Contrabaix

f

tr

pizz.(sempre)

El noguer
El Mas

1a edició: gener 2001
Maquetació: Jaume Vilà & DINSIC GRÀFIC

© Hereus de Ricard Lamote de Grignon
© Drets d'edició cedits a: DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, Entl. 3a - 08002 Barcelona
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.es - www.dinsic.com

Imprès a Copisteria Miracle, s/a
Rector Ubach, 6-10 - 08021 Barcelona
Dipòsit legal: B-2726-2001

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, començant-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna 10 E 3a - 08002
tel. 93 318 06 05 - fax 93 412 05 01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.es - www.dinsic.com